

بسم الله الرحمن الرحيم

جلباب، تاج ووقار زن مسلمان

(ترجمه)

از امّ عطیه رضی الله عنها نقل شده است که گفت:

«أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنْ نُخْرِجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، الْعَوَاتِقَ، وَالْحَيْضَ، وَذَوَاتِ الْخُدُورِ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيُعْتَزَلْنَ الصَّلَاةَ، وَيَسْتَهْذَنَ الْخَيْرَ، وَدَعْوَةُ الْمُسْلِمِينَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ دَانَا لَا يَكُونُ لَهَا جِلْبَابٌ، قَالَ: لَتُلْبِسَهَا أُخْتُهَا مِنْ جِلْبَابِهَا» (بخاری: 351، 1278)

ترجمه: رسول الله صلی الله علیه وسلم ما دستور داد که زنان را در روز عید فطر و عید قربان به محل نماز ببریم؛ چه دختران جوان باشند، چه زنان حائض و چه دخترانی که در خانه مانده‌اند. البته زنان حائض از نماز کناره می‌گیرند، ولی در جمع مؤمنان حاضر می‌شوند و در خیر و دعای مسلمانان شریک می‌گردند. گفتیم: ای رسول الله! اگر یکی از ما جلباب نداشته باشد چه کند؟ فرمود: خواهرش از جلباب خود به او بدهد تا بپوشد.

الله سبحانه و تعالی در قرآن کریم به زنان مسلمان فرمان داده است که جلباب بپوشد، آنجا که می‌فرماید.

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ) [احزاب: ۵۹]

ترجمه: ای پیامبر! به همسرانت، دخترانت و زنان مؤمنان بگو جلباب‌های خود را بر خود فرو اندازند.

این حدیث تأکید می‌کند که موضوع پوشیدن جلباب، امر ساده یا قابل چشم‌پوشی نیست؛ حتی اگر زن برای انجام واجب یا عمل نیکی از خانه بیرون برود، باز هم باید جلباب بپوشد. ما باید به هر چیزی که الله سبحانه و تعالی فرمان داده، پایبند باشیم. نه سرما بهانه‌ای برای پوشیدن لباس نامناسب است و نه گرما دلیلی برای نپوشیدن جلباب؛ چرا که الله سبحانه و تعالی ما را آفریده و بهتر از هر کسی از توان و ظرفیت ما برای عمل به دستوراتش آگاه است.

بی‌توجهی و سستی در اجرای دستورات الله سبحانه و تعالی، یکی از عوامل اصلی سختی‌ها و تنگناهایی است که برخی در زندگی تجربه می‌کنند. همان‌گونه که مردان در برابر احکام الهی مسئول‌اند، زنان نیز مسئول‌اند. حتی ممکن است تأخیر در پیروزی و یاری الله سبحانه و تعالی به سبب کوتاهی در عمل به دستورات از سوی زنان باشد. بنابراین، باید در برابر الله سبحانه و تعالی تقوا پیشه کنیم و مراقب رفتار خود باشیم.

جلباب، شرایطی دارد که اگر آن شرایط در آن نباشد، دیگر جلباب شرعی به حساب نمی‌آید. جلباب، پوشش گشادی است که زن با آن تمام لباس‌های زیرین خود را می‌پوشاند. برخی گفته‌اند منظور از آن، ملحفه یا چادر بلند است. وقتی الله سبحانه و تعالی به رسول الله صلی الله علیه وسلم دستور داد به همسران و دخترانش و زنان مؤمن بگوید که لباس‌های رویی خود را تا پایین بر خود بپفکنند، این بیانگر وجوب جلباب و چگونگی ظاهر و نحوه پوشش آن است. الله سبحانه و تعالی با این دستور، حجت را تمام کرد تا هیچ زنی نتواند به بهانه ناآگاهی از احکام، ترک آن را توجیه کند.

از الله سبحانه و تعالی می‌خواهیم که ما را در عمل به دستوراتش چنان‌که شایسته است، یاری فرماید!

مترجم: خبیب عرب